

Creative Europe Desk Slovensko informuje

Posledné výsledky výzev podprogramu Kreatívnej Európy MEDIA potešili slovenské spoločnosti pripravujúce projekty animovaných filmov: v rámci výzvy EACEA 18/2015, Podpora vývoja jednotlivých projektov, získala spoločnosť Bfilm na projekt *Srdce veže* podporu 60 000 eur a v rámci výzvy EACEA 21/2015, Podpora TV vysielania, spoločnosť FOOL MOON na projekt *Websterovci* 145 000 eur (projekt už bol podporený aj v rámci podpory vývoja jednotlivých projektov). Úspech FOOL MOON je o to väčší, že ide o vôbec prvú podporu, ktorú dostala slovenská spoločnosť v rámci tejto schémy. Všetkým úspešným spoločnostiam gratulujeme.

V mesiacoch júl a august bude jediná uzávierka v rámci podprogramu MEDIA – 2. augusta je posledný termín na predkladanie reinvestičných projektov v rámci výzvy EACEA 27/2014, Automatická podpora kinodistribúcie.

► vs

Bažant Kinematograf sa vydal na cestu

Štrnástu sezónu odštartovali 1. júla dva premietajúce retroautobusy Bažant Kinematografu, ktoré do 6. septembra navštívia 31 slovenských miest. Už tradične ponúknu pod letným nebom slovenské a české filmy, tentoraz *Evu Novú* (r. M. Škop), *Wilsonov* (r. T. Mašín), *Kobry a užovky* (r. J. Prušin-ský), titul *Stratení v Mnichove* (r. P. Zelenka) a obľúbené *Peľišky* (r. J. Hřebejk). Od 13. júla do 16. augusta bude zároveň premietať Letné kino Bažant Kinematograf na Magio pláži v Bratislave, ktoré ponúkne výber z domácich a zahraničných titulov posledného obdobia, kultové diela, hudobné snímky a filmové premiéry za účasti tvorcov. V programe má aj francúzsko-nemecko-tureckú snímku *Mustang* (r. D. G. Ergüven), ktorá získala cenu LUX, alebo prehliadku filmov Woodyho Allena. Do svojej piatej sezóny vstúpi letné kino slovenskou premiérou novinky Jana Hřebejka *Učiteľka*.

► vs

Poľských divákov pritiahli československé filmy

V Poľsku sa 30. júna skončila rozsiahla prehliadka filmov československej novej vlny *Rebeli* za kamerou (Buntownicy Kamery), ktorá odštartovala už koncom februára a konala sa vo Varšave a Vroclave. Na podujatí sa zúčastnilo aj viacero slovenských tvorcov a zástupcov audiovizie. Bol medzi nimi aj režisér Dušan Hanák, ktorý na otvorení prehliadky vo Varšave uviedol svoj film *322* a na jej ukončení vo Vroclave *Obrazy starého sveta*. „Vďaka angažovanej a erudovanej spolupráci organizátorov z troch krajín uvedenie najlepších českých a slovenských filmov 60. rokov nebolo prehliadkou archívnych filmov, ale živou súčasťou kultúry. Potvrdil to aj veľký záujem diváckej verejnosti vrátane účasti mladých ľudí,“ povedal Dušan Hanák. „Projekt mal dobrú publicitu, filmy boli premietané dvakrát do týždňa v kinách filmového umenia a mali vysokú návštevnosť. Atmosféra festivalu mi pripomenula 60. roky, keď bola kultúra dôležitou súčasťou života našej spoločnosti. Čo keby Slovenský filmový ústav inicioval podobne koncipované prehliadky aj v ďalších krajinách?“

Varšavská časť prehliadky sa skončila už začiatkom júna a pri príležitosti uvedenia filmu *Vtáčkovia, siroty a blázni* privítala aj Juraja Jakubiska a Magdu Vášáryovú. Celkovo počas podujatia premietli varšavské kiná Iluzjon a Muranów 48 filmov významných slovenských a českých režisérov. Projekcie dopĺňali prednášky, prezentácie a panelové diskusie s filmovými tvorcami, umeleckými kritikmi a historikmi, zamerané na kultúrny, historický a spoločenský kontext 60. rokov v bývalom Československu. Súčasťou programu bola aj výstava *Nová vlna* na slovenskom filmovom plagáte, ktorú zabezpečil Slovenský inštitút vo Varšave vďaka ústretovosti Slovenského filmového ústavu. Rozsiahlu prehliadku organizačne pripravili Slovenský inštitút vo Varšave, České centrum vo Varšave, Filmtoka Narodowa, Fundacja RAW a asociácia Nowe Horyzonty s partnerskou podporou SFÚ, Národného filmového archívu v Prahe, Gutek Film, HB Reavis, Metrostav, Honorárneho konzulátu SR vo Vroclave a Honorárneho konzulátu SR v Rzeszowe.

► Milan Novotný (riaditeľ Slovenského inštitútu vo Varšave), red

AKO BAĽEJ, ABSOLVENT?

VERONIKA KOCOURKOVÁ

V redakcii *Film.sk* sme sa rozhodli vrátiť k staršej rubrike *Ako ďalej, absolvent?*, aby sme predstavili začínajúcich filmárov, zistili, aké skúsenosti získali počas štúdia a s akými predstavami a ambíciami vstupujú do profesionálneho života. Tentoraz prinášame vyjadrenie absolventky Ateliéru animovanej tvorby FTF VŠMU Veroniky Kocourkovej, ktorá už mala v kinách snímku *Ako vzniká tornádo* (premietala sa ako predfilm).

Školu som vnímala trochu ako akčnú počítačovú hru, v ktorej na mňa útočili zákazmi a zbytočnou administratívou. Musela som sa dobre rozhodnúť, aké prednášky si zvolím, lebo niektoré boli skvelé a niektoré peklo. Musela som si nájsť svojich spolupracovníkov, pedagógov a spolužiakov a úspešne prejsť z jedného levelu do druhého. Na štúdiu si najviac cením to, že som stretla ľudí, s ktorými pracujem doteraz. V našom ročníku fungovala zdravá rivalita, ale veľa sme si aj pomáhali. Tým, že sme prišli z rozličných prostredí a škôl, fungovalo to dokonale. Nahrádzovali sme si tak to, čo nám chýbalo u pedagógov. Mne najviac chýbala dôslednejšia výtvarná príprava. Sledovala som to napríklad u spolužiakov, ktorí prišli z gymnázia, a takých študentov nie je málo. Mali medzery v realistickej kresbe, takže si nevedeli vytvoriť originálny výtvarný štýl. A ako pozorujem dianie v ateliéri animácie teraz, myslím si, že by si zaslúžilo trochu inovácie. Napríklad zariadenie jednorazových workshopov so zahraničnými hosťami/absolventmi do výučby alebo prispôsobenie výučby súčasným potrebám, lebo mám pocit, že osnovy sa za 20 rokov veľmi nezmenili.

Čo sa týka pripravenosti, po ukončení štúdia som mala nejaký základ a poznatky, ale veľa vecí som sa musela naučiť sama. Mala som dosť šťastie, lebo hneď prvé leto po škole som si zarábala animáciou a kreslením. A za štyri roky po absolvovaní VŠMU som ani nijako inak nepracovala. Súvisí to aj s tým, že už počas štúdia som kreslila storyboardy a tak-

isto som si vymyslela námet seriálu *Tresky Plesky*. Pomáhal mi s ním môj vtedajší pedagóg Patrik Pašš, s ktorým sme si pracovne aj ľudsky rozumeli a po škole sa stal mojim dramaturgom. Najťažší bol pre mňa prvý rok po škole. Nejakú prácu som mala, ale vždy mi to vychádzalo veľmi natesno. Vypytovala som sa na robotu – keď som na nejakej premiére alebo výstave stretla starších spolužiakov, zisťovala som, či nepotrebujú s niečím pomôcť. Keď nepotrebovali oni, tak zväčša poznali niekoho, kto mal akurát deadline a zišla sa mu rýchla pomoc na nejakej drobnosti. Veľmi som sa snažila spraviť to čo najlepšie a potom ma zavolali do ďalších projektov. Takto som začala pracovať aj s Andrejom Kolenčíkom, s ktorým máme teraz spolu ateliér. Na škole som stretla aj Simonu Hrušovskú, s ktorou sme vymýšľali rôzne projekty, žiadali o granty a nenechali sme sa odradiť, ani keď nám to nevyšlo, čo sa vtedy stávalo často. Tak sme si založili produkčnú firmu *Superfilm*, kde teraz chystáme divadelnú hru a spomínaný seriál pre deti *Tresky Plesky* o prírodných javoch a katastrofách. V súčasnosti máme hotových 13 storyboardov a výtvarných podkladov. Divadelnú hru chystám spolu s Lýdiou Petrusovou. Vizuál a námet vychádza z mojej komikovej knihy *Superkomix*. Celá hra bude spojením hercov, kresby a animácie. Veľmi sa na to teším, lebo je to pre mňa zase niečo nové. Okrem toho veľa pracujem na rôznych menších projektoch, klipoch, aplikáciách, reklamách. A píšem a kreslím aj komixy a bavím sa. ▲

► spracovala Zuzana Sotáková